

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 63.625 van 17 december 1996
in de zaak A. 72.366/VII-14.970.**

In zake : Rogier BRUGGEMAN,
die woonplaats kiest bij
Advocaat E. BREWAEYS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Leopold II-laan 117

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Financiën.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Advocaat E. BREWAEYS namens Rogier BRUGGEMAN op 6 december 1996 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vragen van "de beslissing van onbekende datum van de Administratie der Directe Belastingen waarbij Lodewijk ENGELN, wonende te 2440 Geel, Laar 145, wordt voorgesteld, respectievelijk om te worden aangesteld, om, met ingang van 1 december 1996, het hoger ambt uit te oefenen in de graad van inspecteur in de vanaf dezelfde datum definitief openstaande betrekking ter inspectie Mechelen A";

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 9 december 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 12 december 1996;

Gehoord het verslag van Staatsraad
D. VERBIEST;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat I. BAELE
die, loco Advocaat E. BREWAEYS verschijnt voor verzoeker,
en van Auditeur-generaal G. DE KELVER, die verschijnt
voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur
M. LEFEVER;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als
volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Ingevolge de opruststelling van de heer
Leopold WIJNS (koninklijk besluit van 20 augustus 1996)
is de betrekking van inspecteur bij de inspectie
Mechelen A vacant met ingang van 1 december 1996. Die
inspectie maakt deel uit van het ambtsgebied van de
gewestelijke directeur te Antwerpen II.

1.2. Bij beslissing van 21 november 1996 stelt de
gewestelijke directeur der directe belastingen te
Antwerpen II Lodewijk ENGELIN, hoofdcontroleur der
directe belastingen te Herentals 2 vennootschappen, aan
om met ingang van 1 december 1996 voorlopig het ambt van
inspecteur te Mechelen A waar te nemen.

1.3. Verzoeker, hoofdcontroleur der directe
belastingen te Antwerpen I-vennootschappen, stelt zich
kandidaat voor het uitoefenen van voormeld hoger ambt
bij brieven van 22 november 1996 gericht tot de direc-

teur der directe belastingen Antwerpen I en de directeur-generaal der directe belastingen.

2. Over de vordering tot schorsing.

2.1. Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.2. Overwegende, wat de derde voorwaarde betreft, dat verzoeker omtrent het nadeel stelt wat volgt :

"1. Hoewel de benoemende overheid in beginsel geen rekening mag houden met onwettig opgedane ervaring in een functie die achteraf door een annulatiearrest wordt vernietigd valt het toch te vrezen dat de verwerende partij in feite rekening zal houden met die ervaring, en dit ten nadele van verzoeker, zodat er alleszins sprake is van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in zijn hoofd.

2. Door de aangevochten toekenning van hogere functies slaagt de verwerende partij erin, of tracht zij dit te doen, dat de beslissing over de definitieve benoeming, waarvoor verzoeker ook kandidaat is, op de lange baan geschoven wordt, zodat verzoeker ingevolge dit tijdsverloop een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat. Hij moet immers steeds langer wachten tot hij weet of hij in de vacante betrekking zal worden benoemd. Dit brengt niet alleen een financieel nadeel toe, dat in beginsel niet moeilijk te herstellen is, maar ook en vooral een moreel en psychologisch nadeel, verbonden aan de onzekerheid die nu sinds meer dan drie jaar bestaat, doch daarenboven brengt de bestreden voorbijstreving, minstens de facto, verzoeker bij vele van zijn collega's in diskrediet.

Mede gelet ook op artikel 9 van het Koninklijk Besluit van 8 augustus 1983 kan de bestreden akte ook overkomen of minstens de indruk verwekken van een verkapte, onrechtstreekse, tuchtmaatregel omdat, weze het dan tijdelijk, verzoeker op een hogere trap in de hiërarchie zou kunnen staan, indien hij daadwerkelijk voor de hogere functie werd aangewezen.

Bovendien moet ook worden gelet op de situatie van verzoeker : hij woont te Mechelen, is hoofdcontroleur te Antwerpen, tegenover de situatie van de heer Louis ENGELIN, die te Geel woont, en normaliter hoofdcontroleur is te Herentals. Sinds 1 december 1996 bekleedt hij het ambt van inspecteur ad interim te Mechelen.

3. Indien een ambtenaar wordt bevorderd tot de graad die overeenstemt met de betrekking welke hij zonder onderbreking heeft waargenomen en indien hij voor deze betrekking wordt aangewezen, neemt hij voor de bevordering tot een hogere wedde en tot een hogere graad rang in op de datum vanaf welke hij die betrekking ononderbroken waarneemt. Wanneer verzoeker later definitief zou worden benoemd, maar wordt uitgesloten van de mogelijkheid om tijdelijk de hogere functies te vervullen zal hij dit voordeel, toegekend door art. 10 K.B. 8 augustus 1983, moeten derven";

2.3.1. Overwegende, wat de feitelijke ervaring betreft die Louis ENGELIN door de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing kan opdoen, dat na een gebeurlijke annulatie van die beslissing de overheid die opnieuw beslist, daarbij geen rekening mag houden met de ervaring die is verworven op grond van de vernietigde beslissing; dat dit nadeel niet is aangetoond;

2.3.2. Overwegende, wat het beweerd uitstel van de definitieve benoeming betreft, dat het nadeel dat verzoeker daaruit afleidt, niet te wijten is aan de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing die niets van doen heeft met de procedure die tot die definitieve benoeming zal leiden; dat de bestreden beslissing enkel een aanstelling inhoudt in een hogere functie, hetgeen een maatregel is met tijdelijk karakter die geen recht verleent op de definitieve benoeming in dat ambt;

2.3.3. Overwegende dat het nadeel, afgeleid uit het karakter van tuchtmaatregel dat verzoeker aan de bestreden beslissing toeschrijft, niet als het rechte vereiste nadeel kan worden aanvaard; dat immers wanneer op 21 november 1996 de bestreden beslissing werd genomen, verzoeker zijn kandidatuur nog niet kenbaar had gemaakt, hetgeen pas bij brieven van 22 november 1996 gebeurde; dat de beslissende overheid bezwaarlijk kan worden aangewreven dat zij met de bestreden beslissing een verkapte tuchtmaatregel tegenover verzoeker heeft genomen, nu zij van zijn kandidatuur voor de uitoefening van het hoger ambt niet eens op de hoogte was en hij overigens werkzaam was onder de gewestelijke directie Antwerpen I en niet onder de gewestelijke directeur Antwerpen II die de beslissing nam; dat dit nadeel niet is aangetoond;

2.3.4. Overwegende dat voorts verzoeker niet aantoont hoe uit de bestreden aanstelling voor hem een ernstig nadeel voortvloeit uit het feit dat hij te Mechelen woont, en in Antwerpen hoofdcontroleur is, nu de bestreden beslissing zijn woon-werk verplaatsing niet beïnvloedt;

2.3.5. Overwegende ten slotte, in zoverre verzoeker zijn nadeel nog afleidt uit het feit dat, indien hij later definitief zou worden benoemd zonder dat hij tijdelijk het kwestieuze hoger ambt heeft waargenomen, een bepaald voordeel van ranginame derft, dat hij uitgaat van de loutere veronderstelling dat hij degene zal zijn die zal worden benoemd; dat dit nadeel te hypothetisch is om daarop de gevraagde schorsing te doen steunen;

2.4. Overwegende dat aldus niet is voldaan aan één van de cumulatieve voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeventien december 1900 zesennegentig, door :

de H.	D. VERBIEST,	wnd. voorzitter,
		staatsraad,
Mevr.	Ch. BAMPS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Ch. BAMPS.

D. VERBIEST.